

A. Ζητήματα για Αναθεώρηση δανειακής σύμβασης:

Το σχέδιο πλεύσης της κυβέρνησης Εθνικής Ευθύνης

1. Παράταση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής κατά δύο τουλάχιστον χρόνια. Ο δημοσιονομικός στόχος για το τέλος της περιόδου προσαρμογής κατανέμεται σε περισσότερα οικονομικά έτη, για τη στήριξη της ζήτησης, της ανάπτυξης, της απασχόλησης. Έτσι, ο τελικός δημοσιονομικός στόχος μπορεί να επιτευχθεί χωρίς επιπλέον περικοπή μισθών και συντάξεων ή του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, αλλά με την περιστολή της σπατάλης και τη στοχευμένη καταπολέμηση της διαφθοράς, της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας, καθώς και μέσα από τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις του κράτους και του ευρύτερου δημόσιου τομέα.
2. Η συλλογική αυτονομία και η ισχύς των συλλογικών συμβάσεων εργασίας επανέρχεται στο επίπεδο που προσδιορίζουν το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Δίκαιο και το ευρωπαϊκό κεκτημένο, σύμφωνα με το οποίο το ύψος του μισθού στον ιδιωτικό τομέα συμφωνείται μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Αυτό περιλαμβάνει και τη ρύθμιση του κατώτατου μισθού που προβλέπεται στη ρύθμιση της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας.
3. Αποκατάσταση αδικιών (χαμηλοσυνταξιούχοι, πολυτεχνικά επιδόματα κ.λπ.) με άμεσα δημοσιονομικά ισοδύναμα.
4. Ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων φορολογουμένων για φέτος, ώστε να μην ξεπερνούν το 25% του εισοδήματός τους (τα υπόλοιπα σε δύο ετήσιες δόσεις).
5. Επέκταση του επιδόματος ανεργίας για έναν ακόμα χρόνο (1 + 1) από κοινοτικούς πόρους.
6. Επέκταση του επιδόματος ανεργίας και σε μη μισθωτούς (αυτοαπασχολούμενους, επιτηδευματίες κ.λπ.) που έχασαν τις δουλειές τους, εφόσον πληρούν εισοδηματικά κριτήρια (επίσης από κοινοτικούς πόρους).

7. Σταδιακή αύξηση του αφορολόγητου ορίου στους ευρωπαϊκούς μέσους όρους στα πλαίσια του Εθνικού Φορολογικού Συστήματος με κριτήρια κοινωνικής δικαιοσύνης, ιδιαίτερα για τους μισθωτούς (συμπεριλαμβανομένων και των συμβάσεων έργου που υποκρύπτουν συμβάσεις εργασίας) και τους συνταξιούχους.

8. Μείωση των εξής φορολογικών συντελεστών:

ΦΠΑ για την εστίαση στην προηγούμενη κλίμακα.

ΦΠΑ για αγροτικά εφόδια, σπόρους, λιπάσματα, φυτοφάρμακα, ζωοτροφές, σε χαμηλά κλιμάκια.

9. Οχι απολύσεις στο Δημόσιο.

10. Αντικατάσταση του Ειδικού Τέλους Ακινήτων και όλων των φόρων επί της Ακίνητης Περιουσίας με ενιαίο προοδευτικό φόρο.

11. Αγροτική Τράπεζα: Επανακεφαλαιοποίηση και εξυγίανσή της. Διαφύλαξη του χαρτοφυλακίου υποθηκών αγροτικής γης.

Γενική επιδίωξη, όχι άλλες μειώσεις μισθών και συντάξεων, όχι άλλοι φόροι.

Β. Ζητήματα Αναπτυξιακής Ανασυγκρότησης, Κοινωνικής Προστασίας και πολιτικών που δεν συνδέονται με το Μνημόνιο

1. Διαμόρφωση εθνικού σχεδίου ανασυγκρότησης της χώρας με νέο αναπτυξιακό και παραγωγικό πρότυπο. Επανακαθορισμός των αναπτυξιακών προτεραιοτήτων στους κρίσιμους και συμπληρωματικούς τομείς (αγροτική παραγωγή, τρόφιμα, μεταποίηση, καινοτομία), αξιοποίηση συγκριτικών πλεονεκτημάτων (ενέργεια, τουρισμός, ορυκτός πλούτος, ναυτιλία). Ενίσχυση της Περιφερειακής διάστασης της ανάπτυξης και δημιουργία τοπικών συμφωνιών (με έμφαση στο τρίπτυχο ελληνικά προϊόντα-τουρισμός-πολιτισμός).

2. Αξιοποίηση κάθε επενδυτικού πόρου και δυνατότητας με την απελευθέρωση των μεγάλων έργων του ΕΣΠΑ, την προσέλκυση ξένων επενδύσεων, την αποδέσμευση και αξιοποίηση (και όχι εκποίηση) της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου (τίτλοι, χρήσεις γης, συντελεστές δόμησης, μορφές χρηματοοικονομικής εκμετάλλευσης). Ο χωροταξικός σχεδιασμός θα εναρμονίζει τις αναπτυξιακές πρωτοβουλίες. Παράλληλα διεκδίκηση συμπληρωματικών αναπτυξιακών πόρων σε εφαρμογή των διακηρύξεων του Συμβουλίου Κορυφής της Ε.Ε. Σύνδεση στρατηγικών παρεμβάσεων με τη δημιουργία σταθερών θέσεων εργασίας με υψηλό εισοδηματικό πολλαπλασιαστή.

3. Διεκδίκηση του μέγιστου δυνατού προϋπολογισμού για τη νέα ΚΑΠ και δίκαιη κατανομή πόρων προσανατολισμένη στην αγροτική παραγωγή με προτεραιότητα την κτηνοτροφία και τα τρόφιμα.

Πρώτος στόχος η μετατροπή του αρνητικού ισοζυγίου εισαγωγών-εξαγωγών στον αγροτικό τομέα σε θετικό.

Αξιοποίηση του ρεύματος επιστροφής στην ύπαιθρο με παροχή κινήτρων, με παραχώρηση γης σε νέους αγρότες αλλά και ενεργούς αγρότες και συνεταιρισμούς.

Δημιουργία νέων χρηματοδοτικών και εγγυοδοτικών μέσων.

Ιδρυση Ταμείου Ενίσχυσης Αγροτών και αγροτικών επιχειρήσεων.

Παρεμβάσεις στο κύκλωμα εμπορίας και διακίνησης προϊόντων, με στόχο την προστασία του παραγωγού και του καταναλωτή.

Λειτουργία Δημοπρατηρίων, συμβατικών και ηλεκτρονικών κατά αυτοδιοικητική περιφέρεια.

Ενίσχυση της συμβολαιακής γεωργίας.

Θέσπιση του «αγροτικού πετρελαίου» με τη δημιουργία κάρτας αγρότη.

Εκσυγχρονισμός και εξυγίανση των συνεταιρισμών.

4. Στήριξη της επιχειρηματικότητας και της καινοτομίας με νέα χρηματοδοτικά εργαλεία σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Ενεργοποίηση των Κοινοτικών Προγραμμάτων.

Ενίσχυση της ρευστότητας στην αγορά μετά από την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με διάφορους πρόσφορους τρόπους: Ενίσχυση της μικρομεσαίας επιχείρησης μέσω του Ενιαίου Ταμείου Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων, του «εργαλείου ρευστότητας», της αποκλιμάκωσης επιτοκίων χορηγήσεων κ.λπ.

Αναμόρφωση των κανόνων του «Τειρεσία», προκειμένου να διευκολυνθεί η χρηματοδότηση των επιχειρήσεων, ιδιαίτερα σε συνθήκες κρίσης. Επίσπευση αποπληρωμής ληξιπρόθεσμων οφειλών του Δημοσίου προς τον επιχειρηματικό κόσμο. Εφαρμογή της αρχής συμψηφισμού οφειλών από και προς το Δημόσιο. Αναστολή κάθε προστίμου και διακανονισμός, όταν υπάρχει χρέος του Δημοσίου.

5. Αποκατάσταση του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών ταμείων με ομόλογα του ελληνικού Δημοσίου και πόρους δημόσιας περιουσίας. Εφαρμογή της χρηματοοικονομικής πρότασης που έχει γίνει δεκτή και από τους ομολογιούχους-φυσικά πρόσωπα και από το Λογιστήριο του κράτους.

6. Αμεση προτεραιότητα έχουν και πρόσθετα μέτρα κοινωνικής προστασίας για πολίτες και νοικοκυριά.

Για όλους καθολική υγειονομική προστασία χωρίς προϋποθέσεις (ένσημα, χρόνος ασφάλισης).

Για τους ανέργους, ιδιαίτερα τους νέους, αξιοποίηση ειδικών προγραμμάτων κοινωνικής εργασίας (αυτεπιστασία Δήμων, προγράμματα κατάρτισης, θεσμοί κοινωνικής μέριμνας).

Για τους δανειολήπτες εφαρμογή της ρύθμισης ότι: «η δόση δεν ξεπερνά το 30% του μηνιαίου εισοδήματος», με την εξαίρεση των υψηλών εισοδημάτων. Επέκταση της ρύθμισης σε ατομικές μικρές επιχειρήσεις.

Για τα νοικοκυριά, καταπολέμηση της ακρίβειας με κάθε πρόσφορο μέτρο: σπάσιμο των καρτέλ, έλεγχος ενδο-ομιλικών συναλλαγών κ.λπ.

Για τα ΑΜΕΑ ενίσχυση επιδομάτων από κοινοτικούς πόρους. Ενοποίηση και εξορθολογισμός επιδομάτων - ουσιαστικός έλεγχος.

Γ. Αμεσες οικονομικές προτεραιότητες

1. Νέο Φορολογικό Σύστημα:

Με ευρεία συναίνεση και σταθερότητα για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Με θέσπιση περιουσιολογίου και «πόθεν έσχες».

Με δίκαιη και αναλογική κατανομή των φόρων.

Με διεύρυνση της φορολογικής βάσης, ταυτόχρονα με τη σταδιακή μείωση φόρων και ασφαλιστικών εισφορών, πάταξη της φοροδιαφυγής και της παραοικονομίας.

Με μείωση των έμμεσων φόρων, συντελεστών ΦΠΑ κ.λπ.

Με οριστική κατάργηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και αντικατάστασή τους από απλούς κανόνες απεικόνισης συναλλαγών.

2. Αποκρατικοποιήσεις:

Διαδικασία αποκρατικοποιήσεων - εγγυήσεις διαφάνειας.

Σύνδεση με την ανάπτυξη και όχι μόνο με εισπρακτικούς στόχους.

Δημιουργία θεσμικού πλαισίου για τις ρυθμιστικές αρχές. Διατήρηση της κυριότητας του κράτους στα δίκτυα και αξιοποίηση του θεσμού των συμβάσεων παραχώρησης για βασικές υποδομές.

Επίσπευση με άμεσες ενέργειες, κυρίως των περιπτώσεων όπου η συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα συνδέεται με επενδύσεις σε υποδομές και θέσεις εργασίας. Π.χ. λειτουργικό έργο ΟΣΕ.

3. Κατάργηση - συγχώνευση δημοσίων οργανισμών και φορέων: Στόχος να μη γίνουν απολύσεις μόνιμου προσωπικού, αλλά σοβαρές οικονομίες από μη μισθολογικό λειτουργικό κόστος και μείωση γραφειοκρατίας.

4. Δημόσια Υγεία: Επείγοντα μέτρα για αποκατάσταση ομαλού εφοδιασμού νοσοκομείων και ασθενών σε φάρμακα, αποκατάσταση λειτουργίας ΕΟΠΥΥ. Ενεργοποίηση του θεσμικού πλαισίου. Συνέχιση μείωσης της φαρμακευτικής και νοσοκομειακής δαπάνης.

5. Άμεσα μέτρα καταπολέμησης σπατάλης και διαφθοράς (εθνικό σύστημα ηλεκτρονικών προμηθειών και διαχείρισης υλικού).

Δ1. Συμφωνία για αλλαγές-εξυγίανση στο πολιτικό σύστημα και αναδιοργάνωση του κράτους-δημόσιας διοίκησης

Η ριζική αλλαγή του πολιτικού συστήματος και η αναδιοργάνωση της δημόσιας διοίκησης αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για την προώθηση ενός προγράμματος αλλαγών στη χώρα. Προτεραιότητες είναι:

α) Εξυγίανση του πολιτικού συστήματος

Ψήφιση νόμου για αναδρομικό έλεγχο των περιουσιακών στοιχείων όσων διετέλεσαν αρχηγοί κομμάτων, υπουργοί, υφυπουργοί, Γ.Γ. Υπουργείων, ανώτεροι κρατικοί λειτουργοί, οι οποίοι διαχειρίστηκαν δημόσιο χρήμα από το 1974 μέχρι σήμερα. Ο νόμος να προβλέπει και να εξασφαλίζει διοικητικά την επιβολή ποινών και τη δήμευση περιουσιών για όσους τα περιουσιακά τους στοιχεία δεν δικαιολογούνται από τα νόμιμα εισοδήματά τους.

Αλλαγή του νομοθετικού πλαισίου για ευθύνη υπουργών και υπαγωγή των περιπτώσεων οικονομικών εγκλημάτων υπουργών στις διατάξεις του νόμου για τους καταχραστές του Δημοσίου και της καταπολέμησης του ξεπλύματος μαύρου χρήματος.

Κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας για τα θέματα που δεν έχουν σχέση με την πολιτική δραστηριότητα.

Υποστήριξη του έργου του βουλευτή χωρίς προνόμια και ατέλειες. Κατάργηση της αποζημίωσης για συμμετοχή στις επιτροπές της Βουλής.

Ορισμός πλαφόν στο συνολικό ποσό που λαμβάνουν από συνταξιοδοτικά ταμεία οι βουλευτές. Για τους νεοεισερχόμενους βουλευτές κατάργηση της βουλευτικής σύνταξης και συνταξιοδότηση μόνον από τον ασφαλιστικό τους φορέα, όπως ο κάθε πολίτης, και εφόσον θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα.

Επανεξέταση όρων και προϋποθέσεων για τη χρηματοδότηση των κομμάτων. Μείωση της επιχορήγησης των πολιτικών κομμάτων. Πλήρης έλεγχος των οικονομικών των κομμάτων και των βουλευτών από ανεξάρτητο θεσμικό όργανο.

Δραστικός περιορισμός του αριθμού των ειδικών συμβούλων και συνεργατών των υπουργών, Γενικών Γραμματέων και βουλευτών.

Δημιουργία θεσμικού πλαισίου που θα ρυθμίζει τα ζητήματα των ΜΜΕ και τις αδειοδοτήσεις. Δημόσια τηλεόραση ανεξάρτητη, που θα ελέγχεται και θα λογοδοτεί στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής, η οποία θα διορίζει και τα εκτελεστικά όργανα της διοίκησής της. Διαφανής οικονομική διαχείριση και εξασφάλιση της διάθεσης τυχόν πλεονασμάτων από τις χρήσεις στην παραγωγή ελληνικών προγραμμάτων για την ενίσχυση της οπτικοακουστικής βιομηχανίας.

Μεταρρύθμιση στη Δικαιοσύνη: Βελτιώσεις για ταχύτερη απονομή. Εξωδικαστική επίλυση των διαφορών. Κωδικοποίηση του δικαίου. Απεμπλοκή της εκτελεστικής εξουσίας από την επιλογή ηγεσίας της Δικαιοσύνης και κατοχύρωση του Αυτοδιοίκητου των δικαστηρίων.

Συνολική στρατηγική για χτύπημα γραφειοκρατίας.

Συνολική στρατηγική για χτύπημα φοροδιαφυγής.

Συνολική στρατηγική για την Ενέργεια και τη διαχείριση Υδάτινων πόρων (ρυθμιστικό πλαίσιο, ρυθμιστικές αρχές και μακροχρόνιος προγραμματισμός).

β) Ανασυγκρότηση της δημόσιας διοίκησης

Αναμόρφωση του τρόπου λειτουργίας Κυβέρνησης και υπουργείων: Κεντρικός διυπουργικός συντονισμός των καθημερινών οριζόντιων αποφάσεων. Ενίσχυση της επιτελικότητας, του συντονισμού και του ελέγχου της εφαρμογής δημοσίων πολιτικών.

Ενίσχυση της αυτοτέλειας της δημόσιας διοίκησης από τις πολιτικές αλλαγές: Δραστική μείωση του αριθμού των γενικών διευθύνσεων και ορισμός γενικών διευθυντών με 5ετή θητεία και μισθό ίσο με του Γενικού Γραμματέα.

Περιορισμός της πολυνομίας και εξάλειψη της σύγκρουσης νομοθετημάτων. Πάταξη της διαφθοράς μέσω της ενίσχυσης πρακτικών διαφάνειας και νομοθέτησης νέου αυστηρότερου πειθαρχικού δίκαιου και κυρίως εφαρμογή του στην πράξη.

Αντικειμενικές και διαφανείς διαδικασίες προαγωγής. Διαδικασίες εσωτερικής και εξωτερικής αξιολόγησης υπηρεσιών και προσωπικού. Θεσμοθέτηση της λογοδοσίας και της διαφάνειας. Σύνδεση του προϋπολογισμού που δίδεται σε κάθε δημόσια υπηρεσία με τους στόχους και την απόδοση.

Οργανωτικός και τεχνολογικός εκσυγχρονισμός.

Δ2. Για Παράνομη μετανάστευση και Ασφάλεια:

1. Αναβάθμιση φύλαξης συνόρων.
2. Αναβάθμιση αρμοδιοτήτων-δικαιοδοσιών FRONTEX.
3. Πρωτοβουλία σε Ευρώπη (και με πυρήνα τις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου) για: αλλαγή Συμφωνίας Δουβλίνου-II και κοινή πολιτική επαναπατρισμού.
4. Διασπορά των παράνομων μεταναστών σε κέντρα φιλοξενίας ως τον επαναπατρισμό τους.
5. Επιτάχυνση εξέτασης των αιτήσεων ασύλου.
6. Προσαρμογή του θεσμικού πλαισίου για απόδοση Ιθαγένειας σε συνδυασμό με τις σύγχρονες εξελίξεις και σε αντιστοίχιση με τα ισχύοντα σε ευρωπαϊκές χώρες με παρόμοια προβλήματα (Ευρωπαϊκός Νότος).
7. Επιλογή υψίστης κυβερνητικής προτεραιότητας η ασφάλεια του πολίτη. Με τις απαραίτητες προσαρμογές νομικού, επιχειρησιακού και σωφρονιστικού πλαισίου, ώστε να ελεγχθεί η

εγκληματικότητα και να σταματήσει η ατιμωρησία. Βασική αρχή η προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών, αλλά και η πεποίθηση ότι η ίδια η Ασφάλεια είναι κι αυτή ουσιώδες δικαίωμα των πολίτη και υποχρέωση της δημοκρατικής πολιτείας. Μόνο έτσι θα ελεγχθούν και τα κρούσματα αυτοδικίας.

Ε. Ζητήματα Εξωτερικής Πολιτικής

1. Συστηματική προετοιμασία για ανακήρυξη ΑΟΖ στα πλαίσια του Διεθνούς Δικαίου και της διεθνούς πρακτικής ώστε να επισπευσθεί η εκμετάλλευση του ενεργειακού πλούτου.

2. Ενεργός προώθηση κοινής Ευρωπαϊκής Πολιτικής για όλα τα περιφερειακά ζητήματα του Ευρωπαϊκού Νότου.

3. Ενίσχυση όλων των παραδοσιακών συμμαχιών της Ελλάδας και αναζήτηση νέων περιφερειακών ερεισμάτων για την κατοχύρωση - προώθηση εθνικών συμφερόντων. Η ενεργός διπλωματία είναι απαραίτητη εν όψει και των εξελίξεων σε όλη την ευρύτερη περιοχή. Η Ελλάδα παραδοσιακά επιδιώκει σχέσεις καλής γειτονίας με όλο τον περίγυρό της.

4. Αναβάθμιση του ρόλου της χώρας ως σταθεροποιητικού παράγοντα στην περιοχή της.

Τελική παρατήρηση: Πέρα από τη συναίνεση που σημειώθηκε σε όλα τα παραπάνω, υπάρχουν και ζητήματα στα οποία δεν προχώρησε ακόμα ο διάλογος. Στα ζητήματα αυτά και σε άλλα που θα προκύψουν στο μέλλον, θα συνεχιστεί η προσπάθεια συνεννόησης, ώστε η συναινετική βάση της νέας διακυβέρνησης να ενισχύεται συνεχώς.